

I. Indledning.

De Forenede Nationers 6. plenarforsamling afholdtes på samme måde som 3. samling (1948) i Paris. Samlingens forlæggelse fra FN's hovedkvarter i New York til Frankrig motiveredes navnlig ved, at de for plenarforsamlingen bestemte mødelokaler i den nye bygning på Manhattan ikke ville blive færdige i rette tid. Desuden spillede også politiske hensyn, særlig ønsket om overfor den offentlige mening at understrege FN's forbindelse med Europa, en rolle for den tagne beslutning. Forsamlingen varede — afbrudt af en kort juleferie fra 23. december til 1. januar inkl. — nøjagtig 3 måneder, fra 6. november 1951 til 5. februar 1952.

6. plenarforsamling trådte sammen i håbet om et resultat af de i juni 1951 indledte våbenstilstandsforhandlinger i Korea. Dette håb svandt efterhånden, og endnu ved forsamlingens afslutning havde man ikke nået noget positivt resultat. Under disse omstændigheder var det umuligt for De Forenede Nationer at nå videre i bestræbelserne for en fredelig løsning af Det fjerne Østens problemer, og da forsamlingens store flertal betragtede det som uheldigt at påbegynde en politisk drøftelse af Koreaspørgsmålet, så længe våbenstilstandsforhandlingerne var i gang, blev enhver realitetsforhandling om dette spørgsmål udsat.

Til gengæld blev visse sider af Tysklands-spørgsmålet for første gang drøftet i forsamlingen, og denne blev endvidere stærkt præget af udviklingen i Det nære Østen.

Begivenhederne i Iran og den stigende spænding i forholdet mellem England og Ægypten gav også genlyd i Paris, og samtidig søgte de arabiske lande lejlighed til at drage forholdene i Marokko og Tunis ind i den almindelige internationale debat,

Det lykkedes stadig ikke at nå til enighed om optagelsen af nye medlemmer, men kravet om universalitet gjorde dog fremskridt i forhold til tidligere. I nedrustnings-spørgsmålet vedtoges det at oprette en ny kommission, der skal behandle alle spørgsmål om rustningsbegrænsning og -kontrol samt udarbejde forslag til en traktat om afbalanceret nedrustning, kontrol med atomenergi og forbud mod atomvåben. — Der udnævntes endvidere en særlig kommission til at undersøge muligheden for frie valg i hele Tyskland. — Med hensyn til Grækenland fastslog man en betydelig bedring i forholdene og erstattede Balkankommissionen med et mindre udvalg ved De Forenede Nationers sæde i New York. — Palæstina-kommissionen blev derimod opretholdt.

På det økonomiske område drøftede forsamlingen særlig det udvidede program for teknisk bistand til underudviklede lande og finansiering af disse landes udvikling. Man lagde særlig vægt på at fremme industrialiseringen og påpegede samtidig nødvendigheden af jord- og landbrugsreformer. Endvidere blev den almindelige verdensøkonomiske situation gjort til genstand for nærmere undersøgelse. På det sociale område beskæftigede forsamlingen sig dels med bistand til flygtninge og statsløse personer, idet en del af den internationale flygtninge-organisations opgaver efter organisationens ophør, var overgået til De Forenede Nationers højkommissær for flygtningespørgsmål, dels med spørgsmålet om menneskerettighederne, hvor det besluttedes at udarbejde 2 konventioner, een om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og en anden om civile og politiske rettigheder.

4. udvalg drøftede særlig fremskyndelsen af formynderkabsområdenes og de ikke-selvstyrende landes udvikling til fuld selv-